

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 4

9. vsk

2.8.2012

Haavoitetun turvissa.

"Hänen haavainsa kautta me olemme paratut." Jes. 53

Kuva: Ceta Lehtniemi.

Meerin mietteitä

Eräs kirje lähetyskentältä

On ilo lukea sähköpostista viestejä tutuilta läheteiltä eri lähetyskentiltä. Joissakin kirjeissä tulee erityisen selvästi esille, mitä Herramme Jeesus vaikuttaa niin lähettien sydämessä kuin kuulijoissakin. Jeesus on lähtökäskyn antanut ja luvannut olla läsnä kaikissa tilanteissa.

Otan hiljattain tulleesta postista muuttaman lauseen: ”Yhä synkemmät pakanalliset pilvet peittävät maanpiiriä, mutta meille uskoville työ Herran elopellolla on todella haasteellinen etuoikeus. Elävä Jumalan Sana luo sydämissämme uutta. Ja se panee meidät polvilleen anomaan Hengen tulta ja aitoa raamattuherätystä itsellemme ja toinen toisillemme. Missä on paljon rukousta, siellä on paljon siunausta. Eläminen kokosydämisesti Herralle on parasta, mitä voi tänä lopunaikana tehdä, maksoi mitä maksoi.”

Tässä työssä saamme jokainen olla mukana rukouksin, tutkimalla Jumalan Sanaa ja pyrkimällä elämään Hänen johdatuksessaan.

Eräs Päivän Tunnussanan paikka, (1. Sam. 3: 9) kuuluu: ”Puhu Herra, palvelijasi kuulee.”

Heti jatkoksi kirjoitan vielä toisen Raamatun lauseen: ”Jeesus sanoo: Joka kuulee minun sanani ja uskoo minun lähettäjääni, on saanut ikuisen elämän. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan on jo siirtynyt kuolemasta elämään.” (Joh. 5:24.)

Uskossa Jeesukseen Kristukseen ei ole kysymys mistään vähemmästä kuin siirtymisestä kuolemasta elämään. Tätä ihmeellistä ja riemullista sanomaa Jeesus lähetti omansa julistamaan yli koko maanpiirin.

Tehtävä ei ole helppo. Paavali toteaa:

”Minulle on avautunut laaja ja lupaava työmaa. Tosin myös vastustajia on paljon.” (1. Kor.16:9.) Sielunvihollinen kaikkine juonineen saa aikaan paljon pahaa. Mutta maailmankaikkeuden Herra, kuolemankin voittanut Jumalan Poika, on lupauksensa mukaan omiensa kanssa kaikkialla.

Lähes viisisataa vuotta sitten runoiltu virsi vakuuttaa:

*Ken uskoo Herraan Jeesukseen,
saa armon osaksensa,
sen ottaa Isä omakseen,
rakkaaksi lapseksensa.
Ei Jeesus tullut taivaasta
maailmaa tuomitsemaan
vaan pelastamaan ja meitä kaikkia
autuuteen johdattamaa.*

*Ken Jeesukseen ei uskalla,
on tuomittu jo aivan,
sen hylkää Herra Jumala,
se ikuisen saa vaivan.
Ken Herran uhrikaritsaa
ei ota turvaksensa,
se omaksensa ei tunnon rauhaa saa,
autuutta osaksensa.*

*Se elämän saa ikuisen
ja taivaan ilon kerran,
ken elää, kuolee turvaten
vain yksin armoon Herran.
Suo, Isä, meidän uskossa
Jeesukseen toivo panna,
Henkesi anna, ja kerran armosta
rauhaasi meidät kannan.*

Siunattua loppukesää.

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Mitä on Evankeliumin opintoyhdistys?

Tämän kuun 11.-12. päivinä Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä järjestävät jälleen valtakunnallisen Kristus-juhlan.

Juhlan runkona on seitsemän luentoa. Nimensä mukaisesti Evankeliumin opintoyhdistys antaa evankeliumin *opetusta*, mikä merkitsee Kristuksen ja hänen sovituskoulemansa sekä syntisen vanhurskauttamisen pitämistä julistuksen keskuksessa.

Toisinaan on kysytty, onko Evankeliumin opintoyhdistys kirkko vai seurakunta. Ei ole kumpaakaan. Yhdistys on opetustilaisuuksia järjestävä ja sielunhoitoa tarjoava *järjestö*. Siksi yhdistyksen piirissä ei kasteta eikä jaeta ehtoollista. Yhdistyksen tehtävän voi ilmaista samalla tavalla kuin apostoli Paavalin ilmaisi omansa: ”Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan.”

Toisinaan kysytään myös, onko Evankeliumin opintoyhdistyksen toiminta ekumeenista. Ekumenialla tarkoitetaan tavallisesti kirkkokuntien välisen opillisen yhteyden rakentamista. Opintoyhdistys ei tee tällaista työtä. Kyse ei myöskään ole allianssikristillisyydestä eli kirkkokuntien jäsenten keskinäiseen yhteyteen pyrkimisestä.

Sen sijaan kyse on sellaisen yhteyden edistämisestä, jossa osapuolina ovat Kristus toisaalla ja toisaalla ne, jotka ovat lain valossa nähneet tuomionalaisen asemansa ja havainneet kyvyttömyytensä pelastaa itsensä. Kyse on ihmisistä, jotka taustastaan riippumatta ovat avuttomuudessaan kääntyneet Jumalan valmistaman pelastuksen puoleen ja panevat toivonsa Kristuksen sijaiskuolemaan Golgatalla.

Kysymys on Kristus-keskeisestä yhteydestä, jossa pääasiana on syntisten yhteys synnit sovittaneeseen Kristukseen. Ihmisethän ovat perimmältään samanlaisia pyhän Jumalan edessä (”kaikki ovat syntiä tehneet”) ja ihmisten pelastus on samanlainen (”kaikki saavat lahjaksi vanhurskauden”). Me jumalattomat saamme lahjavanhurskauden uskomalla Jeesukseen. Hän on meidän syntisten Vapahtaja riippumatta siitä, mikä kirkollinen tai kirkkonnallinen tausta meillä kullakin on.

Kun monet puhuvat kristittyjen välisestä yhteydestä, me puhumme *kristittyjen ja Kristuksen välisen yhteyden tärkeydestä*. Kristus-yhteys on kaikkea muuta arvokkaampaa, sillä Jumala ”on säättänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin”. Silloin ”kaikkien meidän pitää ilmentymän Kristuksen tuomioistuimen eteen”. Silloin ekumeeniset ja yhteiskristilliset saavutukset osoittautuvat ajallisiksi ja Kristus-yhteys iankaikkiseksi.

Tämän tähden me keskitymme Kristukseen. Tämän tähden me keskitymme siihen, mitä Jumala on Kristuksessa tehnyt syntisten hyväksi. Tämän tähden me keskitymme Paavalin keskeiseen opetukseen, jonka mukaan ”ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja” ja siihen, että autuas on se, ”jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja”. ”Sillä kaikki (taustastaan riippumatta) ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vaille ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.”

Tervetuloa Kristus-juhlaan!

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Hoosean sanomaa

Profeetta Hoosean kirjan lopussa ovat meille niin tärkeät sanat: ”Kuka on niin viisas, että ymmärtää nämä kirjoitukset? Kuka niin ymmärtäväinen, että käsittää ne? Herran tiet ovat oikeat.” (14:10.)

Toivon mukaan Herra ei joudu sanomaan meistä: Vaikka minä kirjoittaisin opetuksiani tuhansittain, ette te niistä väliä (8:12).

Ehkä tärkein Herran opetus Hoosean kirjassa on kutsu Herran tuntemiseen: Ot-takaamme opiksemme, *pyrkikäämme tuntemaan Herra!* Hän tulee, se on varmaa kuin aamun koitto (6:3). Jumalan tunteminen (6:6) ja sydäimestä hänen avuksi huutamisen (7:14) on uskonelämän ydintä.

Herran tunteminen on hänen pyhytensä aiheuttaman vihan ja hänen rakkautensa antaman hyvyyden tuntemista. Herra sanoo suoraan: Minä en enää osoita rakkautta enkä anna anteeksi (1:6).

Sen kauhistuttavampaa Herran sanaa ei voi olla! Mutta jo seuraavassa jakeessa hän sanoo: ”Minä rakastan. Minä itse pelastan.” (1:7.)

Tämä toistuu myöhemminkin: ”En rakasta” (2:6), ”minä rakastan” (2:25). ”En rakasta enää” (9:15), koska ”sinä olet tehnyt syntiä, et ole yhtään muuttunut (10:9). ”Sinun tekosi estävät sinua palaamasta Jumalan luo. Sinussa on huoruuden henki, sinä et tunne Herraa” (5:4).

Mutta kaikesta tästä huolimatta: ”Minun sydämeni heltyy, minut valtaa sääli. En anna vihani raivota. Minä olen Jumala, enkä ihminen. Minä olen Pyhä, olen sinun lähelläsi, en tule luoksesi vihan vimmasa.” (11:8-9.)

Mikä huikea vastakohta ja jännitys on-

kaan näiden kahden Herran sanan välillä. Siksi Hoosea kuvaakin, kuinka Jumalaa tuntevat lähestyvät häntä vavisten, peloisaan ja arkoina (3:5 ja 11:10-11). Herran pyhyiden polte synnyttää syntisen sydämessä katumuksen ja arkuuden ja hänen armahtava hyvyytensä taas antaa toivon ja rohkeuden (2:17).

Juuri tätä Herra on odottanut, sillä hän sanoo Hoosean kautta: ”Odotan, kunnes he katuivat ja etsivät minun kasvojani. Ahdistuksessaan he etsivät minua ja sanovat: ”Tulkaa, palatkaamme Herran luo! Hän on raadellut, mutta hän myös parantaa, hän on lyönyt, mutta hän myös sitoo haavat’.” (5:15-6:1.)

Rohkeuden tulla Herran luo antavat nimenomaan Hoosean sanat, joita meidän tulisi toistaa joka kerta lähestyessämme Jumalaa: ”Anna kaikki meidän syntimme anteeksi ja ota vastaan” (14:3) – ota vastaan juuri tällaisena Suuren sovituspäivän tähden (3. Moos 16).

Silloin Herra vastaa: ”Minä parannan”, ”minä rakastan omasta tahdostani”, ”minä vastaan sinun pyyntöihisi, minä pidän sinusta huolen” (14:5,9). Nyt voimme luottaa siihen, että ”vain sinulta, Herra, saa orpo osakseen rakkautta” (14:4).

Herra sanoo: Minä kihlaan sinut, otan omakseni ainiaaksi, minä liitän sinut itseeni vanhurskauden ja oikeuden sitein, rakkautella ja hyvyydellä. Minä liitän sinut itseeni uskollisuuden sitein, ja sinä tulet tuntemaan Herran (2:21-22). Ja saamme kokea ylösnousemuksen ihmeen, kun hän ”kolmantena päivänä” nostaa meidät ylös (6:2).

Olavi Peltola

Monet yrittävät tehdä sellaista minkä vain Jumala voi tehdä

”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua” (Matt. 16: 24).

On paljon ihmisiä, jotka yrittävät tehdä sellaista, mikä on mahdotonta: He yrittävät seurata Jeesusta kieltämättä itseään. He siis yrittävät tehdä jotakin sellaista, mikä ei ole mahdotonta ainoastaan ihmisille, vaan Jumalallekin. Sillä Jumalakaan ei voi tehdä ihmistä lapsekseen ellei ihminen tahdo ottaa ristiänsä ja kieltää itseänsä. Sellaiset ihmiset, jotka aina itse yrittävät olla kristittyjä, eivät koskaan ole luopuneet luottamasta itsestään. He ovat uskon tekijöitä.

Miten sitten on niiden laita, joista on tullut Jeesuksen oikeita seuraajia? Hekin ovat tunteneet Jumalan vaatimukset mahdottomina. Itse asiassa ei ole olemassa yhtään Jumalan lasta, jonka mielestä Kristuksen taivaankorkuiset vaatimukset eivät olisi mahdottoman tuntuisia. Niin mahdottomilta ne näyttivät, että osa ihmisistä loukkaantuu sekä Jumalaan että hänen vaatimuksiinsa.

Mutta miten nämä Jeesuksen seuraajat ovat saaneet avun?

Niin, siinä on heidän elämänsä salaisuus. Kun Vapahtajan sana heihin sattui ja hän sanoi heille totuuden ja asetti heille nuo taivaankorkuiset vaatimukset, niin he taipuivat totuuden edessä. Sen sijaan, että he olisivat tinkineet totuudesta, he taipuivat sen edessä ja alkoivat tehdä, niin kuin Jumala sanassaan käski. Hekin siis ensin yrittivät mahdottomia. He ponnistivat koko sielunsa tarmolla pyrkiessään täyttämään Jumalan tahtoa.

Mutta se ei onnistunut heiltä. Kun he viimein olivat vakuuttuneet siitä, että tehtävä oli mahdoton, he jälleen taipuivat. He kumartuivat tomuun pyhän Jumalan edessä ja nyt sanoivat Jumalalle totuuden: He eivät voineet tehdä hänen tahtoaan ja mikä oli pahinta, he eivät edes tahtoneet totella. Sisäistä vastenmielisyyttä tuntien he olivat kaikki yrityksensä tehneet. Ikään kuin pakosta.

Nyt he luulivat, että heidän oli mahdotonta pelastua. Eihän Jumala voinut auttaa ihmistä, jotka eivät voineet eivätkä edes tahtoneet tehdä hänen tahtoaan.

Mutta sitten tapahtui ihme.

Sinä hetkenä, jolloin he tunnustivat Jumalalle koko totuuden itsestään, sen, että he eivät rakastaneet Jumalaa eivätkä vihanneet syntiä, silloin Jumala teki pelastuksen ihmeen. Hän antoi heille heidän syntinsä anteeksi. Jeesuksen tähden hän ei pyyhkinyt pois ainoastaan heidän yksittäisiä syntejään, vaan hän pyyhki pois myös sen yhden suuren, punaisen ja verisen synnin, joka heille oli paljastunut: he eivät tahtoneet noudattaa Jumalan tahtoa.

Tämä on Jumalan lasten salaisuus. Tämä on heidän onnensa salaisuus. Se ei ole ulkonaista menestystä eikä sisäistä kivuttomuutta, vaan se on Jumalan lapsen vapaa ja turvallinen suhde taivaalliseen Isään, joka antaa syntejä anteeksi.

Jumalan ääretön armo tekee sydämen rikkaaksi ja onnelliseksi. Armo sen tekee, ei mikään muu kuin armo.

Norjalainen Ole Hallesby (1879-1961) kirjassa Småstycker till daglig andakt, 1936. (Suom. ja ed. POM)

Hengellinen kasvu apostoli Paavalin elämässä

Kirjeissään apostoli Paavali mainitsee lukuisia kertoja itsensä henkilönä, jota lukijat hyvin voivat pitää esikuvana kun kyse on hengellisestä kasvusta ja hengellisestä kypsyydestä (1. Kor. 4: 16; 11:1; Fil. 3:17; 4:9; 1. Tess. 1:6; 2. Tess. 3:7,9).

Mitä me sitten näemme, kun tarkastelemme Paavalia esikuvana? Jumalan valtakunnan työssä ollessaan hän kolme kertaa esitteli itsensä tavalla, josta meille on apua kun tutkimme apostolin hengellistä kasvua.

”Apostoleista vähäisin”

Nuorempana, lähetysmatkojensa aikana, nuori Paavali kirjoitti kuusi tärkeää kirjetä: Galatalaiskirjeen, 1. ja 2. Tessalonikalaiskirjeet, 1. ja 2. Korinttilaiskirjeet sekä myöhemmin vielä Roomalaiskirjeen.

Yhdessä näistä kirjeistä Paavali esittää itsestään arvion, joka kuuluu: ”Olenhan apostoleista vähäisin enkä edes ansaitse apostolin nimeä, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa” (1. Kor. 15:9).

Tässä Paavali ei arvioi itseään muiden apostolien veroiseksi, minkä hän olisi voinut tehdä, jos hän olisi kokenut olleensa heidän vertaisensa. Sen sijaan hän näkee olevansa ”apostoleista vähäisin”.

Tämä kannattaa panna merkille jos haluaa oppia tuntemaan Paavalia oikein.

”Kaikista pyhistä vähäisin”

Myöhemmin Paavali kirjoitti kirjeet filippiiläisille, kolossalaisille, Filemonille ja efesolaisille.

Efesolaiskirjeessä hän jälleen arvioi itseään. Hän kirjoittaa: ”Minulle, kaikista

pyhistä vähäisimmälle, on annettu se armo, että saan julistaa kansoille sanomaa Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta” (Ef. 3:8).

Mitä on tapahtunut edelliseen kertaan verrattuna?

”Syntisistä suurin”

Elämänsä lopulla, kun Paavali jo oli vankilassa Roomassa, ennen teloitusta, hän kirjoitti kirjeet Tiitukselle ja 1. ja 2. Timoteuskirjeen. Aivan 1. Timoteuskirjeen alussa hän kirjoitti: ”Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin” (1. Tim. 1:15).

Joissakin käännöksissä tämä Paavalin ajatus ilmaistaan sanomalla, että oli ”pääsyntinen”. Paavali siis näki itsensä sellaisena ihmisenä, että hän hengellisesti oli epäonnistunut elämässään, että hän oli hengellisesti taantunut vuosien varrella eikä mitään edistystä ollut tapahtunut.

Paavalin tarkentuneet alenevat arviot itsestä

Huomaathan, kuinka Paavalin arviot itsestään alenevat sitä mukaa kuin hänen uskonsa syvenee ja hän kypsyy hengellisesti ja hän näkee asioita tarkemmin?

Niin kuin kävi Paavalille, niin käy jokaiselle, joka kerskaa yksinomaan Kristuksesta. Mitä tarkemmin sinä katsot Jeesuksesta, sitä ilmeisemmäksi sinun heikkoutesi Sinulle itsellesikin käy. Et voi muuta kuin jäädä yhä aidommin Kristukseen varaan ja yhä vähemmän puhua itsestäsi.

Tällaista on hengellinen kypsyyden ja aikuisuuden Paavalin mukaan. Hengellisesti

kypsä ihminen ei kerskaa mistään muusta kuin Kristuksen armosta ja omasta heikkoudesta.

Todellinen hengellinen kasvu

Paavali ei arvioissaan käytä liioittelevaa itsensä vähättelyä jonkinlaisena opetuskeinona. Jokainen näistä mainituista kolmesta Paavalin arviosta liittyy hänen kirjeissään puheeseen rististä (1. Kor. 15:3-4; Ef. 3:7-8 ja 1. Tim. 1:15) sekä Kristuksen armoon (1. Kor. 15:10; Ef. 3:2,7 ja 1. Tim. 1:13-14,16). Syventynyt Kristuksen tunteminen avasi hänelle mahdollisuuden syvempään itsensä tuntemiseen.

Paavali näki, että hengellinen kasvu on jotakin sellaista, jossa uskova ymmärtää yhä vain paremmin, kuinka täysin ja kokonaan hän on riippuvainen Jeesuksen rististä ja armosta. Kasvu siis koskee suhdetta Kristukseen. Kasvu johtaa siihen, että Kristuksesta tulee yhä tärkeämpi.

Hengellinen kasvu ei missään tapauksessa ole eikä ollut sitä, että apostoli olisi jossakin vaiheessa saavuttanut aseman, jossa hän olisi tarvinnut ristiä ja armoa vähemmän kuin nuorempana.

Paavali arvioi itseään yhä vain huonommaksi ja hänen riippuvuutensa Kristuksen rististä ja armosta kasvoi kasvamistään hänen elämänsä loppuun asti.

Miten sinä puhut hengellisestä kasvusta? Mitä se sinulle merkitsee? Miten sinä kuvaat omaa hengellistä kasvuasi?

Jos me seuraamme Paavalin esimerkkiä, havaitsemme, että meillä hengellisen kasvun vaikutuksesta on yhä enemmän aihetta puhua Jumalan armon syvyydestä ja suuruudesta ja yhä vähemmän aihetta puhua omasta (olemattomasta) suuruudesta ja jostakin omasta ”kasvusta”.

*Justin Holcomb
Amerikkalainen teol. tri ja professori
(Suom. ja ed. POM)*

Jeesuksen kun kohtaan

*Pimeässä kuljen,
vaan valoa ei näy.
Jeesuksen kun kohtaan,
on kaikki toisinpäin.
Ristin luokse lasken
mä syntitaakkani.
Jeesus lupaa kantaa
mun kaikki huoleni.*

*Golgatalla Jeesus
kun ristiinnaulittiin.
Hänen päälleen syljettiin,
Häntä herjattiin.
Kaikki luuli Häntä,
ei kukaan auttaa voi.
Saatanakin paikalla
hetken ilakoi.*

*Ristillä kun Jeesus
nyt veren vuodatti.
Sillä teolla
tahtoa Isän noudatti.
Kun kolmas päivä koitti,
Hän nousi kuolleista.
Silloin voiton otti,
Hän henkivalloista.*

*Isän luona istuu,
Hän tuolla taivaassa.
Sinne en mä pääse,
nyt ilman uskoa.
Jeesukseen kun uskon,
saan synnit anteeksi.
Silloin myöskin kohtaan,
mä Vapahtajani.*

Mika Lakkinen

Lahjaksi saatu armo on aina ollut ahdistettujen turva

Rukouspäiviksi on jo vuosien ajan valittu saarnatekstejä, joissa kaikuu alkukristillisyyden keskeisin riemusanoma: syntien anteeksiantamuksen ja uskonvanhurskauden sanoma. Tekstinämme tänään on ydin kohta Paavalin Pisidian Antiokiassa pitämästä puheesta – ainoasta Paavalin synagogapuheesta, joka meille on säilynyt.

Päivän saarnateksti kuuluu: **”Tietäkää siis, veljet: hänen ansiostaan teille julistetaan synnit anteeksi, ja hänen ansiostaan jokainen, joka uskoo, tulee vanhurskaaksi, saavuttaa kaiken sen, mitä te Mooseksen lain avulla ette voineet saavuttaa” (Apt. 13:38-39).**

Nämä sanat olivat elävää ja voimallista sanomaa kuulijoille Pisidiassa. Sen näkee siitä, että ne synnyttivät toisaalla vihaa, vastustusta ja vainoa, toisaalla ihanaa vapautuksen riemua ja ihastusta.

Anteeksiantamuksen armon ja uskonvanhurskauden sanoma on myöhemminkin ollut samalla kertaa järkyttävä ja vapauttava sanoma. Uskonpuhdistuksen aikana sanottiin, että sillä, jolla vanhurskauttamisen asia on kunnossa, kaikki on kunnossa, mutta sillä, jolla vanhurskauttamisoppi makasi maassa, kaikki makasi maassa.

Uskonvanhurskauden sanoma on aina ollut hätääntyneiden turvapaikka. Anteeksiantamuksen ja uskonvanhurskauden sanoma on tärkeä meille vain silloin, kun se tulee kuin auringonnousu yli omantunnon ahdistuksien uuvuttavaa yön.

Tällaiset hätään joutuneet, jotka eivät itse voineet hoitaa sielunsa pelastuksen asiaa, ottivat Antiokiassakin tämän armon sanoman vapautuksen sanomana ja he ”pääsivät kaikesta, mistä eivät voineet

päästä Mooseksen lain avulla”. Mutta muita sama sanoma suututti.

Kun meidän aikanamme hyökätään vanhurskauttamisoppia vastaan, se tehdään usein sanomalla, että vanhurskauttamisoppi on kristillisyydessä juutalaisen lakikäsityksen jäännös. Juutalaisen piti keltava Jumalalle teoillaan ja täyttämällä laki. Jeesus syvensi lain vaatimukset rajattomiksi. Ne eivät koskeneet vain yksittäisiä tekoja, vaan Jumala vaati sydämen täyttä, vapaata, pyyteetöntä pyhyyttä.

Lain tien pettävä ydin on tänä päivänä yhtä lähellä kuin juutalaisten päivinä. Sen ydin on tämä: Me tahdomme viimeiseen asti olla jotakin ja johonkin kelvata pelastuksemme asiassa. Me emme tahdo siinä kokonaan jäädä Jumalan armon varaan.

Yksi keinomme on tämä: Me turvautumme keskinäisiin eroihimme. Näemme, että on hyviä ja huonoja ihmisiä. Ja jos koemme olevamme muita parempia, se jo rauhoittaa sieluumme.

Tietysti on suurikin ero rikkaan ja köyhän, viisaan ja yksinkertaisen, oppineen ja oppimattoman, kunnollisen ja kunnottoman ihmisen välillä. Mutta ne ovat vain inhimillisiä eroja. Jos me viemme ne Jumalan eteen, jos rakennamme niistä itsellemme suojaruokituksen, niistä on tullut meille syntien synti, ylpeytemme ja itse-riittävyys tuki.

Syntien anteeksiantamus riistää meiltä kaikki inhimilliset tuet, sillä se sanoo: Sinulla on vain kaksi mahdollisuutta – joko pelastua yksinomaan armosta tai hukkaa. Se asettaa meidät samanarvoisina, vianalaisina, syntisen naisen ja ryövärin rinnalle. Ei ole eroa hyvän ja huonon välillä,

vaan anteeksi saaneen ja anteeksi saamatoman syntisen välillä.

Tämä on ollut ja on aina oleva loukkauksen aihe ja toisaalta ainainen rauhan ja voiman lähde. Sitä Paavali tarkoitti, kun hän sanoi: Jumala vanhurskauttaa – ei hurskasta, vaan jumalattoman, juuri jumalattoman.

Vapahtajamme koko elämä ja henkilö julisti tätä. Hän kutsui sairaita eikä terveitä, syntisiä eikä vanhurskaita, viimeisiä eikä ensimmäisiä. Iäisen elämän voimat pulppusivat silloin, kun hän lähestyi nälän, tautien ja paheitten runteleimia eikä vain ruumiillista hätää lieventäen, vaan ikään kuin huutaen nääntyvälle sielulle sanoman: Ole turvallisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi!

Ottakaamme asia käytännöllisesti. Jeesus Kristus ei ole kaksi tuhatta vuotta sitten elänyt suurmies, vaan hän on elävä Vapahtaja, joka on nyt keskellämme ja tuntee häitämme. Lukekaa Matt. 16. ja 18. luvuista, miten alkuseurakunta käsitti, että anteeksiantamuksen sana, sielujen vapauttaminen Jumalan armon osallisuuteen, oli seurakunnan elämän ydinkohta. Eikä meillä ole mitään syytä pelätä, että he tässä kohtaa olisivat Herraa väärin ymmärtäneet. Jos sinulla on synnin hätää, ota sinulle sanottuna vastaan armon sanat.

Hänen suorittamansa sovitustyön perustuksella on olemassa armo. Emme koskaan voi selittää tämän työn suuruutta, voimme vain julistaa sitä ja elää sen varassa. Eräs piisпамme käytti äskettäin kuvaa, jonka mukaan Jumalan viha riippui kuin ukkospilvi ihmiskunnan yllä. Kristuksessa tämä tuhon pilvi purkautui ja tuli jälleen tyven. Usko Kristukseen on tuloa synteinensä Jumalan luo Kristuksen turviin.

Eino Sormunen (1893-1972)

Dogmatiikan professori, Kuopion hiippakunnan piispa 1939-1962.

Otteita Iisalmen kirkossa elokuussa 1934 pidetyistä 3. rukouspäivän saarnasta.

Per-Olof Malk

Rakkautta vailla vertaa

Joonan kirja selitettynä lähes jae jakeelta.

Uusi tarkistettu painos. 156 sivua. Ovh. 24,90.

Armo riittää -lehden lukijoille annamme lukija-alennuksen postimyynnissämme.

Kirjan hinta lukijoillemme on 20 e (plus postimaksu).

Tilaukset: Puh. (019) 41 42 43 Evankeliumin opintoyhdistyksen toimisto tai sähköpostissa evank@evank.org.

Julkaisija EVOP. Kustantaja Uusi Tie.

Armopiirit

Jyväskylä

Jyväskylän seudun ystäville tiedoksi, että Vesalan kurssikeskuksessa kokoontunut Armo-piiri vaihtaa kokoontumispaikkaa. Syyskuusta lähtien piiri kokoontuu neuvottelutilassa Huhtasuon kirkolla, os. Nevakatu 6, Jyväskylä.

Piiri kokoontuu kunkin kuukauden toisena keskiviikkona. Syyskausi alkaa **ke 12.9. klo 18.30.**

Lisätietoja Heikki Mäkelältä, p. 0400 798843, heikkimakela@gmail.com.

Turku

Turussa kokoontuu Armopiiri noin kerran kuukaudessa. Piiristä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä piirin yhdyshenkilöön Anja Niemeen, puh. 040 1960 959 ja tiedustella häneltä tarkemmin piirin kokoontumisajoista.

Katso syksyn Kristus-päivät

kotisivuiltamme os. www.evank.org

Kristus kumartui maahan asti kantaakseen meitä heikkoja

Jes. 53: 5: ”... hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.”

Heinäkuinen luonto kutsui seuraansa kauneudellaan ja puhutteli hiljaista kuljijaa. Mietin hengellisiä asioita ja katselin Luoja tekoja.

Kesämökin lähellä kasvaa kookas villiruusu. Sen ympärillä on korkeaa heinikköä. Kurjenkellot alkoivat kukkia ruusun juurella.

Katsoin yhtä mutkalle taipunutta, maahan painunutta kurjenkelloa. Se oli lähes kokonaan muun kasvillisuuden peittämä. Kohotin kurjenkelloa ja näin elävän, maahan asti taipuneen ruusunoksan siinä vieressä. Tuin kurjenkellon tähän piikkiseen oksaan. Siinä olivat nyt ruusun okaat ja tähän lujaan varteen tukeutunut kellokukka aivan lähekkäin.

Tänä aikana on niin paljon sellaista, mikä saa meidät ”kasvamaan maata pitkin” ja tukahtumaan. Kuitenkin Kristus alentui tähtemme. Hän kumartui riittävän alas, ”maahan asti” hänkin, kuten tuo ruusun oksa. Kristus otti kantaakseen syntimme, taakkamme ja samalla meidät kokonaan. Näin voimme pysyä pystyssä ja valveilla. Mikään ei voi meitä tukahduttaa, kun pysymme Hänessä.

”... ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut...”

Juuri Kristuksen haavat antavat meille käsittämättömän ja koskettavan rauhan ja levon. Tämä on syvää yhteyttä Jumalaan. Se on jotain, mikä ei häviä olemattomiin,

vaikka tämä fyysinen olemuksemme kärsii vielä vaivoja, kipuja ja ahdistuksiakin. Olemme liitetyt iankaikkiseen Jumalaan todellisella tavalla Kristuksen haavojen tähden.

Huomaan itsekin yhä vain selvemmin, ettei minulle oikeasti jäisi mitään uskollen tärkeää jäljelle, jos Jeesuksen ristin sovitus työ otettaisiin pois. Tai jos ristikseen tehtäisiin vain kuin alku ”varsinaiselle uskonelämälle”.

Kuinka opettavaista on ollut kokea ahdistusta, hätää, uupumusta ja hylkäämisen pelkoa, joskus ihan kipuun saakka. Näin voin omastakin kokemuksestani käsin ymmärtää, mikä on keskeisintä. Jos aito evankeliumi hävitetään, ei jää mitään annettavaa hengellisessä hädässä olevalle. Ei jää ajallista eikä iankaikkista apua.

Vain Kristuksen ristin työllä on merkitystä. Olemme haavoitetun turvissa. Olemme syvästi hoidetut.

Ceta Lehtniemi

Rukous oman heikkouden ja Jumalan voiman jännitteessä

”Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.” Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima. Siksi iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. (2. Kor. 12:9-10.)

Taivaallinen Isä. Kun mietin näitä Paavalin sanoja, häilyin vihan ja huojennuksen tunteiden välissä. Kun olin nuori uskova, kukaan ei opettanut minua iloitsemaan heikkoudestani niin kuin Paavali tuon kirjekatkelman mukaan teki. Minua opetettiin väheksymään heikkoutta, minua opetettiin kieltämään heikkous elämässäni, minua opetettiin ymmärtämään, että heikkous oli demonien aiheuttamaa. Minua opetettiin voittamaan heikkous ja hylkäämään se.

Siksi ymmärrän nyt Martti Lutherin ajatuksen huonosta teologiasta, joka on kaikkein kelvottomin kristityn ohjaaja. Silä olen kärsinyt paljon erilaisten vääristyneiden evankeliumien piiskaniskuista ja olen itsekin vaatinut muita elämään samanlaisten iskujen alla.

Kaikki tuo koski ”voittoisaa kristityn elämää”, joka piti saavuttaa. Se koski selviytymistä. Tappion mahdollisuutta ei ollut. En ajatellut armoa tai sen suuruutta, koska halusin armon sijaan jotakin muuta. Halusin päästä eroon epämiellyttävästä ja pahasta elämässäni ja tulla hyväksi. Koetelemukset ja kärsimykset olivat esteitä, joiden yli minun piti päästä. En nähnyt niissä mitään Jumalan työn merkkejä.

Kiitos Isä, että veit minut pois tällaisten väärin evankeliumin tulkintojen keskeltä. Kiitos niistä miehistä ja naista, joi-

hin sain tutustua vuosien varrella, noista Jeesuksen palvelijoista, jotka auttoivat minua *ymmärtämään Jumalan evankeliumin rikkaudet ja ristien tien*. Lisää heidän lailaan ajattelevien joukkoa, Herra, lisää heidän joukkoaan! Rohkaise minuakin uskomaan ja luottamaan Poikaasi Jeesukseen ja tee minusta hänen armonsä todistaja.

Isä, minä tiedän, että heikkous ja murttuminen eivät ole ansioita. Mutta olen saanut nähdä, että Kristuksen voima tulee täydelliseksi häpeällisessä heikkoudessa. Näen, että Kristuksen voima ei ilmenekään niin, että se kukistaisi minun heikkouteni, vaan se ilmenee minun heikkoudessani.

Mutta Isä, olen niin heikko, että käytän tätäkin työtapaasi hyväkseni. Kun näen, etten voi tulla voittoisaksi ja vahvaksi, haluan tulla voimakkaaksi sen perusteella, että olen heikko. Haluan saada voiman. Haluan muuttua, tulla paremmaksi. Käytän mitä tahansa hyväkseni tullakseni voimakkaaksi ja voittoisaksi kristityksi.

Ja niin olen siinä, mistä aloitin. Jatka siksi Herra työtäsi elämässäni, jotten alkaisi nähdä sinun voimaasi astinlautana omalle nousulleni. Isä, jatka armollisesti työtäsi minussa ja lisää minulle sellaista mieltä, että kantaisin huolta muistakin heikoista ja murtuneista, vaikka olen heikko itsekin.

Koska sinä jätit itsesi heikoksi ristillä, niin voin minäkin jäädä heikoksi ja olla kiitollinen siitä, että voimasi ei katoa heikkoudessani. Kiitos armostasi. Rukoilen näin pyhässä nimessäsi. Amen.

*Cotty Smith
Amerikkalainen teologian professori
ja presbyteerikirkon pastori
(Suom. ja ed. POM)*

Pelastuksen tuo meidän Jumalamme

8. valtakunnallinen Kristus-juhla Laukaassa Sydän-Laukaan koulussa, lukiossa ja liikuntahallissa 11.-12.8.2012

Laukaa sijaitsee runsaat 20 km Jyväskylästä pohjoiseen. Sydän-Laukaan koulu ja lukio sekä niiden yhteydessä oleva liikuntahalli muodostavat tässä kuussa valtakunnallisen Kristus-juhlan pitopaikan. Koulu ja liikuntahalli ovat lähellä Laukaan keskustaa, os. Saralinnantie 3. Tilaisuudet pidetään liikuntahallissa. Ruokailut ovat salin yhteydessä olevassa koulun ruokailusalissa.

□ Laukaan koulu ja lukio.

Lauantai 11.8.

- 11.00 Tulolounas Sydän-Laukaan koulun ruokasalissa.
- 12.00 ”Pelastuksen tuo meidän Jumalamme – hän ja Karitsa!” (Ilm. 7:10). *Per-Olof Malk.*
- 13.30 Kristuksen rakkauden syvyys. *Jouko Nieminen.*
- 14.45 Kahvi
- 15.30 ”Olen evankeliumin tähden kahleissa.” (Filemon 1:13). *Viola Fronkova, Slovakia.*
Tulkinta slovakista suomeksi *Hilveliisa Ukkonen.*
- 17.00 Päivällinen
- 18.15 Kuuluuko kristityn osaan myös kärsimys? *Olavi Peltola.*
- 19.30 Vuolakkeessa (Uimarannantie 2) osallistujien yhteinen ilta. Johtaa *Jaakko Pirttiaho.*
Kysymyksiin vastaa *Viola Fronkova* Slovakiasta. Pirttiahon tukiryhmä. Jos sää sallii, iltapala, grillinuotio ulkona ja pihalla olevassa kodassa, muutoin sisätiloissa. Yhteislaulua.

Sunnuntai 12.8.

- 8.30 Aamiainen (majoituspaikoissa, sisältyy hotellien vuorokausihintoihin)
- 9.15 ”Kristus on ottanut meidät hoivaansa” (Room. 15:7) *Olavi Peltola.*
- 10.30 ”Herra hoitaa omiansa...” Säveltuokio. Lauluja Jumalan hoidosta uskovan erilaisissa elämänvaiheissa. *Martti ja Erkki Holopainen*, laulu, *Hannele Eskel*, viulu ja *Saara Mörsky*, piano.
- 11.00 Lounas
- 12.15 Armosta osallinen (Apt. 20:32, Hep. 12:15). *Juhani Aitomaa.*
- 13.30 Armosta julistaminen (Apt. 20:24). *Jaakko Pirttiaho.*
Jaakko Pirttiahon työhön siunaaminen. *Juhani Pitkäniemi, Olavi Peltola, Viola Fronkova, Ceta Lehtniemi, Maire Lyytinen, Mika Vehkasaari, Hanna ja Janne Kankaanniemi, Per-Olof Malk.*
- Juhlakahvit
- Laulu ja musiikki mm: *Saara Mörsky, säestys, Martti ja Erkki Holopainen, laulu.*

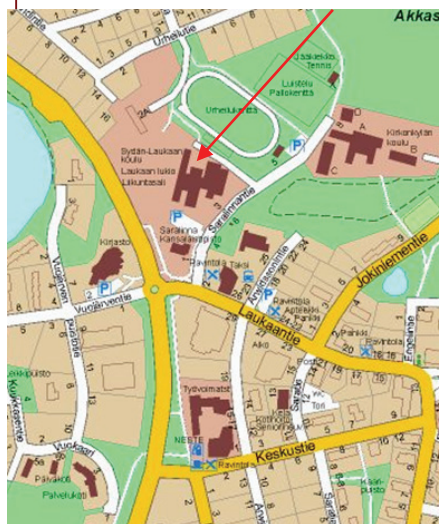
Lämpimästi tervetuloa! Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä

Majoitusta tarvitsevia pyydetään ottamaan yhteyttä hotelli *Vuolakkeeseen* p. (014) 833 002 (joka tosin täyttyi toukokuussa). Hotellista voi kysellä ehdotuksia alueen majoitusliikkeistä. - Antamalla Googlessa hakusanoiksi *Laukaa hotelli*, hakukone antaa useita vaihtoehtoisia majoituspaikkoja Laukaan ympäristöstä Suolahtea ja Jyväskylää myöten

Asuntoautoille ja asuntovaunuille on tilat hotelli Vuolakkeen alueella hintaan 20 e/vrk plus 2 e henkilömaksu. Hinta sisältää wc:n ja suihkun käytön hotellissa. Paikka tulee varata etukäteen.

Toivomme, että **myös päiväkävijät tekevät alustavan ruokailuvarauksen** heinäkuun loppuun mennessä. Nämä varaukset eivät ole sitovia, mutta auttavat meitä hyvin paljon ruokailujen järjestämisessä. Alustavat ruokailuvaraukset tehdään Evankeliumin opintoyhdistyksen toimistoon puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostitse evank@evank.org. Kiitos yhteistyöstänne!

☐ *Sydän-Laukaan koulu ja liikuntahalli Jyväskylätien (nro 637) varrella Laukaassa.*

Autuas se, jolle Herra ei lue syntiä

(Room. 4:8)

Niin vähäpätöinen, syntinen ja kelvoton kuin oletkin, niin olet sinä kuitenkin alituisessa arnessa. Sinulla on Jumalan ystävyys, sinä armon lapsi. Jumala ei koskaan tuomitse sinua lain mukaan eikä hän lue sinun syntejäsi. Hän kyllä näkee syntisi, mutta hän sanoo: ”En niitä sinulle lue, koska uskot rakkaaseen Poikaani, jonka olen asettanut armoistuimeksi.”

Jumalallinen totuus pitää paikkansa: *Uskovaiset ovat Herran kansaa, jolle hän ei syntiä lue.* Vaikka siis tunnet syntisi suuruuden, niin älä unohda mitä Jumala vakuuttaa. Ei hän sano: ”Autuas se ihminen, jossa ei Herra löydä syntiä” vaan hän sanoo: ”autuas on se, jolle Herra ei lue syntiä”. Ei tässä sanota: ”autuaita ovat ne, jotka eivät ole tehneet vääryyttä” vaan sanotaan: ”autuaita ovat ne, joiden vääryys on annettu anteeksi”.

Sen takia, jos tahdot pysyä uskossa, niin tulee sinun kiinnittää katseesi Jumalan lupauksiin ja tekoihin. Alituisesti sinä näet ja tunnet itsesi kelvottomana Jumalan edessä. Mutta Jumalan lupausten tulee olla niin painettuina sydämeesi, että vaikka näet ja tunnet syntisyytesi, voit siitä huolimatta sanoa: Minä olen aivan vapaa, puhdas ja pyhä Kristuksen tähden.

Nyt on siis vahvalla uskolla tartuttava Jumalan sanaan. Emme saa antaa sen, mitä tunnemme ja mitä näemme eksyttää meitä. Vaikeimmat kokemukset, suurin sisäinen hätä, tai koettelemus, olkoot kuin hirmumyrskyn kaltainen, eivät voi Jumalan totuutta tehdä tyhjäksi. Jumala antaa anteeksi, hän ei lue meille syntiämme. Uskovaisilleen hän antaa ikuisen armon.

*Carl Olof Rosenius (1816-1868)
Otteita kirjasta Elämän leipää*

Ilman Jumalaa ja Jumalan sanaa ihminen ei jaksaa elää

”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän” (Aam. 8:11).

Tässä kosketetaan erästä ihmisenä olemisemme perusasiaa. *Ilman Jumalaa ja ilman Jumalan elävää Sanaa ihminen ei jaksaa elää.*

Tietenkään ei aina ole näin. On monta jaksoa ihmisen elämässä, jolloin ilman Jumalaa kaikki näyttää sujuvan hyvin. Siksi monet luulevatkin, että Jumalan olemassaolo ja Jumalan läheisyys vain häiritsee heitä. He tahtovat karistaa päältään kaiken, mikä jollakin tavalla muistuttaa Jumalasta.

Tämä mieliala on Psalmien kirjassa saanut seuraavan muodon: ”Maan kuninkaatt nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: ’Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämmeh heidän köytensä’.”

Mutta se, mikä tuntuu joskus häiritsevän, saattaa toisena aikana käydä tuiki välttämättömäksi. Silloin sanotaan: ”Niin kuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa.”

Tämä jano ei saa tyydytystään levottomien päivien vaihtelevasti sisällöstä. Kiirettä on kaikilla. Huolia ja toiveita on kaikilla. Mutta nämä eivät sielua ravitse, eivät myöskään päivittäiset uutiset. Väsyneisiin mieliimme ne päinvastoin vain tuovat uutta ärsytystä ja räsytystä.

Kuta syvemmin tämän kaiken elämme, sitä enemmän koemme, että syntyy nälkä ja jano, ei leivän nälkä eikä veden jano,

vaan Herran Sanan kuulemisen nälkä. Kaipaamme Elämän kosketusta. Kaipaamme yhteyttä siihen alkuun, josta kaikki on lähtenyt, siihen voimajohtoon, jossa on kaikki valta ja voima.

Ihmissana voi näyttää suurelta ja kiehtoivalta. Se saattaa kimmeltää hetken. Mutta siltä puuttuu voima ja elämä. Se ei voi antaa, mitä se ehkä lupaa. Jumalan Sanassa on elämä. Siksi se ilahduttaa sydämen. Jumala itse on siinä läsnä. Hän ei ole aave, ei kuvitelma eikä runoelma. Hän on olemassa ja hän voi koskettaa sydäntämme.

Jumalan puhuttelun nälkä on suurinta ja syvintä nälkää, mitä saatamme kokea. Ja sama puhuttelu antaa meille voiman elää ja voiman kuolla.

Tätä nälkää vastaan on turha taistella ja sitä on yhtä turha kieltää. Siihen on vain yksi apu saatavissa: Jumalan elävä Sana.

Tiedämme hyvin, mistä sen Sanan löydämme. Se on siinä suuressa kirjassa, joka on miltei kaikissa Suomen kodeissa saatavissamme ja ulottuvillamme.

Mutta elämän sanaksi se ei tule sillä, että sitä joskus katsomme. Sen ääressä on viivyttävä ja sen ääreen on palattava. Ahkeralle käyttäjälle se avaa aarteensa. Ruukoillen ja etsien sieltä löydämme sen elävän Sanan, joka on siellä talletettuna meitä jokaista varten.

Mutta sen ohella meitä kohtaava puhuttu sana voi yhtä hyvin koitua meille elämäksi, jopa käänteen tekeväksi. Älkäämme pitäkö sitä vähäarvoisena. Monet ovat Jumalan etsivän rakkauden tiet.

*Lennart Pinomaa (1901-1996)
Ote kirjasta Maa, kuule Herran sana.*

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Julistustyö: Jaakko Pirttiäho,
 jaakko.pirttiäho@evank.org

Sielunhoidollista keskustelua:
 Hammaslääk. Ceta Lehtniemi,
 ceta.lehtniemi@fimnet.fi
 Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119,
 mairelyytinen1@gmail.com
 Heikki Mäkelä, p. 0400 798843,
 heikkimakela@gmail.com
 Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle (Lupa POHA 2020/2011/4815)
Lahjat 313130-1171701 (Handelsbanken)
 IBAN: FI81 3131 3001 1717 01, BIC: HANDFIHH
Lahjat 800015-70994146 (Sampo Pankki)
 IBAN: FI32 8000 1570 9941 46, BIC: DABAFIHH
Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)
 IBAN: FI78 4260 1220 0687 82, BIC: HELSFIHH

ajankohtainen teologia

Teologinen aikakauslehti
 Kristus-keskeisestä teologiasta kiinnostuneille.
 Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Hinta 12 €/ vsk.

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Kristus-keskeisen opin ja uskon opintopaikka netissä. www.evank.org - webmaster Petri Malk

Internet-kotisivuillamme on runsaasti opetusmateriaalia. Yli 250 raamattuluentoa kuunneltavissa. Luentoja myös CD-äänitteillä postimyyntissämme.

Twitterissä mikrobiologi.

Armo riittää

Hengellinen lukemisto

9. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry
Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja osoitteen muutokset:

Puh. (019) 41 42 43, sähköpostilla tai postitse PL 17, 05831 Hyvinkää

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

Verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut lehden numerot ovat luettavissa kotisivuillamme Internetissä osoitteessa www.evank.org.

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2012

Voit osallistua Kristus-keskeisen sanoman jakamiseen tukemalla toimintaamme.

Saajan tilinumero.	LAHJAT: 313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJAT: 800015-70994146 (Sampo Pankki) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: 426012-268782 (Lammin Säästöpankki) IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: HELSFIHH	TILISIIRTO GIRERING	
Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry	Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 1850 Ajankoht. teologia v. 2012 1863 Ajankoht. teol. <i>kestotilaus</i> 2299 Tuki Jaakko Pirttiähon työ Lupa POHA 2020/2011/4815. Varat käytetään kristillisen raamattu- ja perusopetuksen antamiseen luennoilla, internetissä, painotuotteissa.	
Maksaja	PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43		
Allekirjoitus			
Tilitä numero			

Olenko minä kelvollinen saamaan Jumalalta armon?

Murheellinen sydän voi toisinaan väittää ja sanoa: ”En ollenkaan epäile Jumalan armoa ja laupeutta. Tiedän myös hyvin, että Jumalan Pojan veri riittää maksuksi koko maailman syntien edestä. Siihen minä kyllä uskon.

Mutta minä epäilen itseäni, olenko minä kelvollinen saamaan tuon Jumalan suuren armon ja syntien anteeksiantamuksen. Minusta tuntuu, ettei minun parannukseni ole ollut oikea ja sellainen, mitä Jumala sanassaan vaatii.

Minun sydämeni on kova kuin kivi ja teräs. Se ei pelkää Jumalan vihaa oikealla tavalla. Se ei vapise Jumalan sanan edessä. Se ei ole rikki revitty ja murrettu niin kuin sen tulisi Raamatun mukaan olla. Enkä osaa oikein ja hartaasti rukoilla enkä vuo-dattaa aitoja kyyneliä. En minä kelpaa, en minä voi saada Jumalan armoa.”

Mitä tähän voi sanoa? On hyvä merkki, kun ihmisellä on huoli omasta pelastuksestaan. Ulkokullattujen ja jumalattomien pelastus voi nopeasti tulla valmiiksi ja he ovat siihen pian tyytyväisiä eivätkä asiaa enää pohdi.

Mutta oikeat ja asioita ymmärtävät uskovat eivät ole tyytyväisiä itseensä ja he ovat pahoillaan siitä, etteivät he voi sydämestään katua syntejensä niin kuin soisivat ja tahtoisivat. Vilpittömän uskon voi helposti tunnistaa siitä, mikä sydäntä mureh-duttaa.

Siellä, missä on suru synnin tähden,

harras halu saada Jumalan armo, alituinen huokailu Kristuksen puoleen ja vilpittömän murhe synnin tähden, siellä ei ole tarvetta epäillä uskon vilpittömyyttä. Vaikka kyse ei ole täydellisiksi tulleista uskovista, niin me tiedämme, että jo ensimmäinen ikävöiminen on mieluisa Jumalalle.

Niinhän perheen isäntäkin iloitsee he-delmäpuiden silmuista jo ennen niiden puhkeamista. Kun tuhlaajapoika ”vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja ar-mahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lanke-si hänen kaulaansa ja suuteli häntä”.

Tämä ei todista muuta kuin sitä, että kun me pidämme itseämme mahdottomina Jumalan armoon ja rakkauteen ja luulem-me olevamme kaukana hänestä, niin hän, laupias Jumala, jo tuleekin hyvyysineen meitä vastaan ja ottaa meidät armoihinsa.

Raamattu sanoo myös: ”Hänen armon-sa meitä kohtaan on voimallinen ja Herran uskollisuus pysyy iankaikkisesti.”

Tänäkin aamuna on kirkkaan auringon kera noussut sinulle – sinulle – Jumalan armo. Suurin kunnia tulee Jumalalle suurimmista ja epätoivon partaalle joutuneista syntisistä aivan niin kuin lääkärikin saa parhaan maineen silloin, kun hän saa terveeksi muiden jo hylkäämän sairaan.

Christian Scriver (1629-1693)

Otteita Scriverin 5-osaisesta saarnakoel-masta Seelen-Schatz (1675-1696), joka ilmestyi suomeksi 1800-luvun lopulla nimellä Sielun aarre.